

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ένα δάκρυ μου πικρό,
στὸν αἰεὶδημο νεκρό.

Σὰν ἱερή, σὰν ἅγια λαμπάδ' ἀπ' ἅγιο βῆμα,
ἰσθύσθηκε πολύτιμη, πατέρα, ἡ ζωὴ σου·
στά ζοφερά τὰ σκότῃ του ἀνάληγτο τὸ μνήμα,
τόση σοφία κι' ἀρετὴ τὴν ἔθαψε μαζί σου.

Ἐφυγες καὶ μᾶς ἔκλεισες τ' ὀλόχρυσο σου στόμα
ποῦ τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ μελωδικὰ σκορπούσε.
Ἄχ! ἦταν ἄδικο γιὰ μᾶς πώσκέπασε τὸ χῶμα,
πατέρα ποῦ σὰν τόσα του παιδιὰ μᾶς ἀγαποῦσε.

Ἡ μνήμη σου αἰώνεια καὶ ἱερὰ θὰ μένη
σὰν τοῦ σταυροῦ πῶστόλιζε ἀξίως τὸ λαιμό σου·
ἡ ἄτυχη Κεφαλωνιά στὸν πόνο βυθισμένη,
θ' ἀναπολῆ μὲ δάκρυα τὸν ἄδικο χαμό σου!

Ὁ κόσμος ποῦ σ' ἐλάτρινε, γύρω στὸ λείψανό σου,
ἐνώνει μὲ τὸ δάκρυ του τῆς φρίκης τὸ φιλί·
ἡ ἀγάπη μας, ΓΕΡΑΣΙΝΕ, θὰ γίνῃ σάβανό σου,
θὰ γίνῃ νεκρολούλουδο, τοῦ τάφου σου στολή!

Γ. Μολφέτας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΛΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Σ.441Φ30046

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ.

Δεινή και άνεπανόρθωτος συμφορά πλήττει σήμερον τὴν Κεφαλληνίαν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ αἰοδήμου Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΔΩΡΙΖΑ.

Ὁ ἅγιος Κεφαλληνίας ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 10ῃ Δεκεμβρίου 1851. Ἐξεπαιδεύθη εἰς τὴν μεγάλην Σχολὴν τοῦ Γένους καὶ εἰς τὴν Θεολογικὴν τῆς Χάλκης.

Ἀποφοιτήσας ἐκ τῆς Σχολῆς ταύτης τὸ 1873, μετέβη εἰς Θεσσαλίαν, ὅπου διέμεινεν ἐπὶ διετίαν ὡς ἱεροκῆρυξ καὶ ἀρχιδιάκονος.

Ἐπανακάμφας εἰς Κωνσταντινούπολιν διωρίσθη καθηγητὴς τῆς τότε ἐπὶ Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἐν Μουχλίῳ συστάσης ἱερατικῆς Σχολῆς.

Μετὰ ἐξάμηνον καθηγησίαν διωρίσθη Β' Γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου μέχρι τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν θρόνον Ἰωακείμ τοῦ Γ' ὅτε ὠνομάσθη Ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ μέγας Ἀρχιδιάκονος.

Τῷ 1879 γενομένης ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ προτάσεως ἵνα ἀποσταλῆ εἰς κληρικούς εἰς Παρισίους καὶ σπουδάσας τὴν νομικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν χρησιμεύσῃ εἶτα ὡς γενικός γραμματεὺς τῶν Πατριαρχείων καὶ διερμηνεὺς, ἐξελέγη παμφηρεὶ ὁ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ καὶ ἀπεστάλη εἰς Παρισίους.

Ἐκεῖ ἤκουσε μαθήματα καὶ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν καὶ εἰς τῆς Σορβῶνης. Ὑπέστη πάσας τὰς ἐξετάσεις τῆς Νομικῆς Σχολῆς τὰς τε τοῦ προλήτου καὶ τὰς διδακτορικὰς.

Ἐνῷ δὲ προετοιμάζετο νὰ ὑποστῇ μετὰ δύο τρεῖς μῆνας εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς διατριβῆς (these) ἐπὶ διδακτορικῆ διπλώματι προσεκλήθη τῷ 1884 εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τοῦ τότε ἀνεθρόνου τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον Ἰωακείμ τοῦ Δ' καὶ διωρίσθη νομικός σύμβουλος τῶν Πατριαρχείων, διευθυντὴς τοῦ γραφείου τῆς ἀλληλογραφίας καὶ διερμηνεὺς τῶν Πατριαρχείων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἀξιωμάτων τούτων διετέλεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη μέλος τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς,

μέλος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου καὶ μέλος διαφόρων ἄλλων ἐπὶ διαφόροις ζητήμασι κατὰ καιροὺς συγκροτουμένων ἐπιτροπῶν.

Ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας Διονυσίου τοῦ Ε' τῷ ἀνετέθη ἡ ἐποπτεία τῶν Σχολῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶτα δὲ διωρίσθη ἀρχισυντάκτης τῆς « Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας » διὰ δύο ἔτη.

Ἐπὶ Νεοφύτου τοῦ Η' ἐξελέγη καθηγητὴς τῶν νομικῶν μαθημάτων καὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης.

Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1892 ἐψηφίσθη Ἀρχιεπίσκοπος Κεφαλληνίας, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1893 ἐχειροτονήθη ἐν Ἀθήναις ἀρχιερεὺς καὶ τῇ 20ῃ Φεβρουαρίου ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

Τοιαύτης μορφώσεως ἄνθρωπος, εὐθύς ἄμα τῇ ἀναρρήσει του εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν εἶδραν ἐξετιμήθη ὡς ἔδει ὑπὸ τῆς Κεφαλληνιακῆς κοινωνίας καὶ κατέστη τὸ πρῶτον σεβαστὸν αὐτῆς πρόσωπον.

Πρᾶος, γλυκὺς, ἀφελέστατος ὁ αἰοδήμος ἱεράρχης, εἶχε ἐν μέσῳ ἡμῶν σεβόμενος καὶ ἀγαπώμενος ὑφ' ἀπάντων.

Ἀπαράμιλλος καὶ θεῖος ἐν ταῖς διδασκαίαις αὐτοῦ, συνήρπαζεν τὸ ἀκροατήριον διὰ τοῦ εὐγλώττου καὶ καλλιτεχνικοῦ αὐτοῦ λόγου.

Δυστυχῶς ὅμως πάσχων ἐκ χρονίου καρδιακοῦ νοσήματος, ὁσημέραι κατεβάλλετο ὑπὸ τῶν ἀλεπαλλήλων προσβολῶν τὰς ὁποίας ἐπεδήνωσε μωρὰ καὶ ἀνάρμοστος ἐναντίον αὐτοῦ καταδίωξις ἕως οὗ ἐπῆλθεν τὸ μοιραῖον τέλος.

Ὁ ἅγιος Κεφαλληνίας ἐξέπνευσεν περὶ τὴν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν ἑσπερινὴν ὥραν τῆς 23 Ἰανουαρίου.

Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κώδωνες μετέδωσαν εὐθύς τὴν λυπηρὰν ἀγγελίαν.

Ὁ κ. Νομάρχης εἰδοποίησεν τηλεγραφικῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν κ. Ῥωμάνον.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπικρατούσαν συνήθειαν, ἐνεβύθη ὁ νεκρὸς ὅλην τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

καθεσθεις ἐπὶ θρόνου μεταφέρθη ὑπὸ τῶν ἱερέων εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Σωτῆρος.

Ἡ εἶδησις τοῦ θανάτου του βαθέως συνεκίνησε ἅπασαν τὴν Κεφαλληνίαν, ἀθρόοι δὲ κατέρχονται ἐκ τῶν ἐξοχῶν οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀσπάζονται τὴν δεξιὰν τοῦ ἀγαθοῦ ποιμενάρχου.

Ἡ πόλις τοῦ Ἀργοστολίου ἀπὸ τῆς ὥρας τοῦ θανάτου του διατελεῖ ἐν βαθυτάτῳ πένθει. Ὅλα τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ πλεῖστα ἰδιωτικαὶ οἰκίαι ἀνῆρτησαν μελανὰ σήματα καὶ μεσιστίους σημαίας.

Ἐπὶ τῷ λυπηρῷ συμβάντι προσκληθὲν ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου Κρανίων τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐψήφισε παμφηφεί τὰ ἑξῆς.

1.) Ἴνα ἐκφρασθῶσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος συλλυπητήρια ἐκ μέρους τοῦ δήμου.

2.) Ἴνα ἀναρτηθῇ μεσίστιος ἢ σημαία εἰς τὸ δημομαρχικὸν κατάστημα ἐπὶ τριήμερον.

3.) Ἴνα κατατεθῇ δαπάνη τοῦ Δήμου στέφανος καὶ ἀκολουθήσῃ τὸ Δημ. Συμβούλιον ἐν σώματι τὴν κηδείαν.

4.) Ἴνα διαρκούσης τῆς κηδείας ἀναφθῶσιν ἅπαντες οἱ φανοὶ τῆς πόλεως.

5.) Ἴνα καλυφθῶσιν πενθίμως οἱ φανοὶ τῶν ὁδῶν δι' ὧν θὰ διέλθῃ ἡ κηδεία.

6.) Ἴνα ἀπὸ πρωίας τῆς ἡμέρας τῆς κηδείας μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ νεκροῦ ρίπτεται κανονολογισμὸς ἀνά δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας.

7.) Ἴνα ἐν ἡ περιπτώσει ἡ κηδεία δὲν γίνῃ δημοσία δαπάνη νὰ ἀναλάβῃ ταύτην ὁ δῆμος.

Ἀνάλογα ψηφίσματα ἐγένοντο καὶ ὑπὸ τοῦ δήμου Παλαίων, τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων καὶ τῶν Ἐργατικῶν συνδέσμων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου.

Τὸν σεπτὸν νεκρὸν ἐκτεθειμένον ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος ἠσπάζετο ἐν βαθείᾳ συγκινήσει καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης, ἄπειρον πλῆθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλλων.

Ἡ ἱερά Σύνοδος ἐκτιμῶσα τὸν διαπρεπῆ ἱεράρχην ἐνετείλατο τηλεγραφικῶς τοῖς ἀρχιεπισκόποις Ζακύνθου καὶ Λευκάδος ἵνα παρευρεθῶσιν εἰς τὴν κηδείαν.

Ἡ κηδεία του γενομένη δημοσία δαπάνη, τὴν πρωίαν τῆς Πέμπτης ὑπῆρξεν μεγαλοπρεπεστάτη. Πρωτοφανῆς ἐν Ἀργοστολίῳ. Ἡ θλίψις καὶ ἡ συγκινήσις ἦτο ἐξωγραφισμένη ἐφ' ὅλων τῶν προσώπων διὰ τῶν ζωηροτέρων χρωμάτων.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἤρξατο χοροστατοῦντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου περὶ ὥραν ἐννάτην. Ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς τοῦ Σωτῆρος λαμπρότατα διασκευασμένος καὶ κατάφωτος, ἔβριθε κόσμου.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας διὰ μικροῦ λογιδρίου ἐξῆρξεν τὰς ἀρετὰς τοῦ μεταστάντος ὁ Ἅγιος Ζακύνθου Διονύσιος Πλέσας.

Μετ' αὐτὸν, βαθύτατα συγκεινημένος ὁμίλησεν ὁ ἱεροκῆρυξ Σταῦρος Ποταμιάνος ἱερεύς.

Περὶ ὥραν ἐνδεκάτην ἐγένετο ἡ ἐκφορὰ τοῦ λειψάνου ὡς ἑξῆς.

Προπορευομένων τῶν δύο φιλαρμονικῶν σχολῶν Ληξουρίου καὶ Ἀργοστολίου εἶποντο οἱ φέροντες τοὺς κατατεθέντας τῷ Σεβαστῷ ἱεράρχῃ στεφάνους, ἦτοι

- 1.) Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ. Στάη.
- 2.) Τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Ῥωμανοῦ.
- 3.) Τοῦ βουλευτοῦ Κραναίας κ. Μομφερράτου.
- 4.) Τῶν φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων.
- 5.) Τοῦ συλλόγου τῶν ἐν Ἀθήναις Κεφαλλήνων.
- 6.) Τοῦ ἐν Ἀργοστολίῳ ἐργατικοῦ συνδέσμου.
- 7.) Τοῦ ἐν Ληξουρίῳ ἐργατικοῦ συνδέσμου.
- 8.) Τοῦ Δήμου Κρανίων.
- 9.) Τοῦ Δήμου Παλαίων.
- 10.) Τοῦ Δήμου Ἄνω Λειβαθοῦς.
- 11.) Τοῦ Δήμου Σαμαίων.
- 12.) Τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Κυριῶν τῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων.

13.) Τῶν οἰκογενειῶν Τοῦλ, Ἰακωβάτου.
 14.) Τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας Ε. Μεσολωρᾶ
 15.) Τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Σωτῆρος.

- 16.) Τοῦ Ναοῦ Δρεπάνου.
- 17.) Τῶν ἐμπορευομένων Ἀργοστολίου.
- 18.) Τῶν μεταπρατῶν τῆς ἀγορᾶς.
- 19.) Τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου.
- 20.) Τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου.
- 21.) Τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.
- 22.) Τοῦ ἰδιωτικοῦ παρθεναγωγείου τῆς Ἐανθῆς

Πετράτου τὸν ὁποῖον ἐκράτουν αἱ μαθήτριά ἐν πενθίμῳ περιβολῇ τῇ συνωδείᾳ τῶν διδασκαλισσῶν.

Κατόπιν ἤρχοντο αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν συνδέσμων Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου μετὰ τῶν σημαιῶν των.

Ἀκολουθῶν οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου, Σχολαρχεῖου καὶ Δημοτικοῦ σχολείου τῇ συνωδείᾳ τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΑΒΑΤΗΡΙΟΝ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Οἱ δήμαρχοι καὶ τὰ δημοτικά συμβούλια Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου.

Ἀκολούθως τὰ ἡγουμενοσυμβούλια τῶν γυναικείων Μονῶν.

Κατόπιν ἠκολούθουν προπορευομένου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Δ. Μητάκη, περὶ τοὺς ἑκατὸν ἱερεῖς καὶ διάκονοι τῆς πόλεως Ἀργοστολίου, Ληξουρίου καὶ γειτόνων περιοχῶν.

Τοῦ σεπτοῦ νεκροῦ προεπορεύετο ὁ Ἅγιος Ζακύνθου μετὰ τῆς ἀκολουθίας του καὶ τῶν ἱεροψαλτῶν.

Τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἐβάσταζον ὁ κ. Δήμαρχος, ὁ κ. Φρούραρχος, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀδελφάτου.

Τὴν κηδεῖαν ἠκολούθησαν οἱ κ.κ. Πρόξενοι τῶν ξένων δυνάμεων, ὁ κ. Νομάρχης, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας, ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς, οἱ κ.κ. δικασταί, ὁ κ. Λιμενάρχης, οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαί.

Ἡ νεκρική πομπὴ ἀπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν τοῦ λιθοστρώτου ἔφθασε εἰς τὴν πλατείαν τῶν Δικαστηρίων καὶ διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ διηυθύνθη πρὸς τὸ Νεκροταφεῖον.

Ἐπιταφίους προσφωνήσεις ἐποιήσαντο οἱ κ.κ. Γεράσιμος Ποταμιάνος φοιτητὴς τῆς Θεολογίας, Γεώργιος Πυλλαρινὸς καθηγητὴς καὶ ὁ Σχολάρχης κ. Νεόφυτος.

Ὁ συντάκτης τοῦ « Ζιζανίου » κ. Γ. Μολφέτας ἀπήγγειλεν τὸ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι δημοσιευόμενον ποίημα.

Ὁ κ. Ῥιχάρδος Λιβαθινόπουλος ἰατρὸς προσεφώνησεν τὸν νεκρὸν ἐντεταλμένος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθῆναις φιλλολογικοῦ συλλόγου Παρνασοῦ οὔτινος ὁ ἀοίδημος ἱεράρχης μας ὑπῆρξεν ἐπίτιμον μέλος.

Τὴν κηδεῖαν ἐν συνόλῳ καθίστα μεγαλοπρεπεστέραν καὶ ἐπιβλητικότεραν ἢ γενικὴ κατῆφεια ἢ θλίψις ἢ βαθεῖα, ἢ πραγματικὴ.

Ἄς φαντασθῶσιν οἱ μὴ εὐρεθέντες κατὰ τὴν πένθιμον αὐτὴν ἡμέραν ἐν Ἀργοστολίῳ, εἰς ποῖον σημεῖον θαυμασμοῦ καὶ λατρείας ἀνήχθη ἢ κατέχουσα τὰς καρδίας τοῦ πλῆθους ὁδύνη, ὅποταν, πρὸς τοῖς ἄλλαις, γινώσται κατέστησαν αἱ τελευταῖαι τοῦ Δώριζα θελήσεις, αἱ ἐπιμόνως παραγγέλλουσαι ἵνα τὸ σῶμά του ταφῆ σὺχί, ὡς εἴθισται, ἐν τῷ Κοιμη-

τηρίῳ τῆς ἐν Μεταξάτοις Ἐπισκοπῆς, ἐν μέσῳ τῶν Ἱεραρχῶν, ἀλλ' ἐν τῷ κοινῷ νεκροταφεῖῳ τοῦ Δραπάνου ἐν μέσῳ τοῦ Λαοῦ.

« Δὲν θέλω νὰ μὲ θάψετε στὰ Μεταξάτα· νὰ μὲ βάλετε στὸ Δράπανο μὲ τὸν ἀγαπημένο μου Λαό! »

Ἡ Κεφαλληνία ὅλη θὰ πενθήσῃ. Ἀλλὰ τὴν στέρησιν τοῦ Δώριζα θὰ αἰσθανθῆ περισσότερον τὸ πολὺ πλῆθος, τοῦ ὁποῖου τὴν ψυχὴν κατέκτησεν ἢ ἐξαιρέτως λαϊκὴ μορφή, ἢ ἀληθῶς χριστιανικὴ διδασχὴ τοῦ Ποιμενάρχου του.

Ἐσφραγίσθη τὸ στόμα τὸ μάγον, τὸ ἐνθουσιάζον, εἰς ἐπισήμους ἢ ἐκκλησιαστικὰς συναθροίσεις, διὰ λόγων πατριωτισμοῦ, ἰσότητος, δικαιοσύνης.

Ἐσβέσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ κατοπτρίζοντες ψυχῆς ἀγαθότητα καὶ πραότητα ἤθους.

Ἐπαυσε πάλλουσα ἡ καρδιά τὴν ὁποίαν πρὸ παντὸς ἄλλου συνεκίνησαν πάντοτε ἡ μοῖρα καὶ τὰ παθήματα τῶν ἀποκλήρων.

Ὅταν μετὰ καιρὸν, τὴν Ἐπισκοπικὴν Ἔδραν Κεφαλληνίας καθέξῃ φανατικὸς τις Καλόγηρος πεφυσιωμένος ἐπὶ τοῖς τίτλοις του, ἢ δεσποτικὸς πρὸς ὄσους ἀτενίζει κάτω τοῦ ἀξιώματός του, ξηρὰ ἐκκλησιαστικὰ ῥήματα φθειγγόμενος ἢ τοὺς ἰσχυροὺς θυμιατίζων, τότε θὰ ἐννοήσωμεν, καλὰ — καλὰ, ὁποῖον Δεσπότην εἶχαμεν καὶ τὸν ἐχάσαμεν!

Δυστυχῶς τὸ νομιζομέν ἀδύνατον τὸ νὰ ἀνέλθῃ τὴν ἐπισκοπικὴν ἔδραν τῆς Κεφαλληνίας ἄλλος Δώριζας, εὐχόμεθα μόνον, τοῦλάχιστον νὰ ἀντικατασταθῇ εὐπροσώπως ὁ ἀνεκτίμητος ἱεράρχης, διότι ἀλλοίμονον ἂν μᾶς μέλλει νὰ ἴδωμεν πραγματοποιημένας διαδόσεις, περὶ διαδόχων τοὺς ὁποῖους οὔτε πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν.

Ἀγαπητοὶ συνδρομηταὶ καὶ φίλοι ἀναγνώσται, μ' αὐτὸ τὸ φύλλο σήμερα δὲν πρέπει νὰ ξεδῶστε ἢ συμφορὰ ποῦ μ' ἔκαμε ἀφ' τὴν καρδιά νὰ κλάψω, ποσῶς δὲν μοῦ ἐπέτρεπε ἀστεῖα νὰ σᾶς γράψω. Σήμερα νὰ πενθήσωμεν τὸν ἄνδρα τὸ μεγάλο κι' ἀναπληρῶ τὴν ἔλλειψιν στὸ φύλλο μου τὸ ἄλλο.